Konsten att klippa klor!

Av Sussi Nilsson, hundfrisör

För många är det jobbigt att klippa klor. Hunden är rädd, stressad eller kanske panikslagen och matte / husse är rädda för att klippa i pulpan.

Rätt utrustning

Egentligen är kloklippning inte så avancerat, men det kan vara bra att veta vad man ska titta efter när man ska klippa klor och att ha rätt utrustning.

Det finns många olika kloklippare, själv föredrar jag Millers klotång. Denna finns i många djuraffärer och på apoteket. Den är vass, klipper super och är dessutom inte så dyr.

Min favorit: Millers

Det är väldigt viktigt att din sax ska vara vass, annars finns det en risk att klon blir skadad. Klipp därför inte klorna på en hund som är smutsig, det förstör skärpan på kloverktyget, utan torka i så fall av tassarna först.

Det finns många olika sorters kloverktyg

Det kan vara bra att ha ett blodstoppande medel ifall en olycka händer. Det finns pulver, sprayer eller så kan man använda exempelvis potatismjöl.

Rätt ställning

När du ska klippa klorna på din hund, är mitt tips att ha den i stående ställning. När du lägger hunden på rygg ger ofta detta ett obehag samt att din hund kan beskåda vad du gör med dess tassar. Låt den stå på alla fyra och sedan böjer du tassen bakåt, såsom man gör när man rensar hoven på en häst.

Observera att om du vant din hund vid att ligga på rygg och den är tillfreds med det så ska du såklart fortsätta göra så!

En annan anledning till att ha en stående ställning är att du behöver se var du klipper. Att bara titta på ovan/utsidan på en genomskinlig klo kan vara väldigt missvisande, undersidan av klon berättar exakt var pulpan befinner sig.

Ibland klipper man för långt, eller rentav för kort. Tricket är att titta vad som sker inuti klon när man klipper

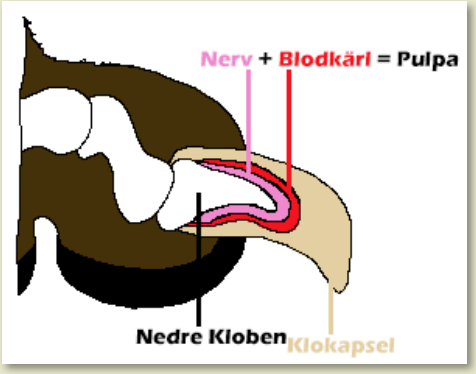

I den ljusa/vita klon kan man skönja pulpan

Trygghet är nyckeln

Är din hund väldigt bråkig eller ängslig så lägg gärna en arm runt hunden, både för att den ska få stöd och trygghet samt att du får ett bättre grepp om hunden.

Klofakta

Hundens klo är en förlängning av klobenet och har flertalet funktioner. Förutom att ge hunden ett bra grepp mot underlaget används klorna exempelvis till att gripa och gräva.

Närmast klobenet ligger en kapsel av nerver och utanpå nerverna finns blodkärl som försörjer klokapseln med näring så den blir stark och hållbar. Nerverna och blodkärlen utgör tillsammans det vi kallar pulpan.

Klokapseln växer hela hundens liv och om inte underlaget sliter ned klon tillräckligt behöver vi hjälpa hunden korta klon genom att klippa eller fila dess yttersta spets.

När hunden står på ett plant underlag ska inte klospetsen ta i underlaget då är klon för lång. Om klon är för lång under en längre tid kommer det orsaka ett tryck på klobenet och i förlängningen kan det ge både smärtor och artros i tålederna.

En för lång klo orsakar också en ökad risk att bryta eller skada klon. Att ha klovård är således en viktig del i hundens omvårdnad.

Klipp i etapper. Det handlar inte om att klippa klorna så snabbt som möjligt, utan det bästa är att ta sin tid. Är du trygg är hunden oftast trygg. Klipp en liten bit i taget.

Hur man ser pulpan
Är klon svart kan du se att det är vitt i mitten på klon. När du endast ser vitt är du inte nära pulpan. Senare kommer en svart prick dyka upp i det vita, när detta sker börjar du närma dig pulpan.

Oftast kan man klippa en liten bit till när detta syns, men om det blir helt svart och inget mer vitt syns så klipp inte längre. Man kan ofta se i det svarta att det nästan börjar bli lite mer ”levande”, inte så hårt som en klo.

Nyklippta, en vit och en svart klo. Här ser man tydligt hur den runda, mer mjuka pricken i mitten börjar framträda och längre än såhär klipper vi inte.

Pulpan drar sig tillbaka mot klobenet när klon hålls kort. Har klon varit för lång under en tid så kryper pulpan framåt mot klospetsen.

Då behöver man ta det gradvis och ge pulpan tid att dra sig tillbaka. Har din hund långa pulpor bör du alltså klippa lite och ofta.

Tycker du inte om att klippa så är klofil ett utmärkt redskap. Det finns både manuella och elektriska klofilar. Med lite träning brukar de vara lätta att lära sig att använda och hunden vänjer sig fort.

Vissa hundar föredrar att fila klorna framför klippa och vissa tycker inte om ljudet. Det tar lite längre tid att fila än att klippa.

En manuell klofil föredras av vissa medan andra fastnar för de elektriska

Fördelen med klofilen är att du kan snabbare få tillbaka pulpan. Detta sker på grund av att

Det är viktigt att man håller ett stadigt grepp om tassen och klon när man slipar/filar klor så inte verktyget slinter.

när du filar klon uppstår värme, värmen gör att pulpan drar sig tillbaka. Inte jättelångt, men en liten bit, och på så sätt kan du trycka tillbaka pulpan snabbare än om du klipper.

Att klippa i pulpan kan kännas hemskt, och ja det gör ont för hunden. Olyckor händer, stoppa blödningen och se till att ingen infektion uppstår. Sök veterinär om något tillstöter, exempelvis svullnad, feber, infektion och liknande.

Men var inte rädd, testa dig fram och låt det ta tid. Var lugn och ta en klo i taget, bit för bit, så ska ni se att det kommer gå bra.

Kraftigt överväxta klor

Förr förekom det att hundar som hade kraftigt överväxta klor eller som var besvärliga att klippa klor på sövdes hos veterinären och sen klipptes långt in i pulpan.

För att få stopp på blödningen brände man pulpan. Man trodde att detta inte åsamkade hunden någon smärta men som tur är har man numer kommit till insikt.

Denna typ av behandling är inte längre tillåten. Dels orsakar det hunden oerhörda smärtor eftersom pulpan inte bara består av blodkärl utan också nervvävnad.

Man riskerar också att orenheter kommer in i den avklippta klon och infekterar klon och det kan lätt sprida sig till klobenet och resten av vävnaderna i tårna och tassarna.

Detta kan i värsta fall leda till att man tvingas amputera tår för att inte tala om all smärta hunden måste utstå.

Klipp istället ofta och lite och behöver du hjälp kontakta en som gör kloklippning professionellt eller veterinär.